

— Това също-то подтвърдява и папа Иннокентий въ отговорни-тѣ си писма до Йоанна, като почърпишто отъ документи-тѣ, които сѫ се вардили въ Римскии архивъ³⁾.

Както споменяхме, Константинополскии патріархъ, испърво не се е съгласявалъ да припознае Българска-та патріаршия, но следъ смърть-та на Симеона, и той ѝ припозна. Синъ-тъ и наследникъ-тъ Симеоновъ, царь Петръ (927—967) спріятели ся съсъ Византійци-тѣ и ся сродни съ Императоръ-тъ имъ, като се ожени за Марія, дъщеря-та на Христофора, внучка-та на Романа Лакапена, който управлевава Имперія-та като тестъ на Константина Багренороднаго, отъ 919—944. — Слѣдствіе на това сближаванье на Българскии царски домъ съ Византійскіи бѣше и това, че Константинополскии патріархъ съсъ съвѣтъ-тъ на Романа Лакапена припозна Българскии патріархъ въ лице-то на Българскии іерархъ, който въ онова време е съдѣлъ не въ Прѣслава, но въ Дриста (Силистра). — Единъ Гърцки паметникъ тъй свидѣтелствова за това:

Δαμιανὸς ἐν Δοροστόλῳ, τῇ νῦν Δρήστᾳ, ἐφ' οὐ καὶ ὡς Βουλγαρίᾳ τετίμηται αὐτοκέφαλος. οὗτος πατριάρχης ἀνηγυρεύθη παρὰ τῆς βασιλικῆς συγκλήτου κελεύσει τοῦ βασιλέως Ρωμανοῦ τοῦ λακατηνοῦ. —

(Даміанъ въ Доростоль, сега Дриста, при когото Българія се почете за автокефална. Той се припозна за

³⁾ Въ едно писмо Йоанъ пише: „Азъ испытахъ стари-тѣ „наши писания и книги (scripturas et libros), а такожде и закони-тѣ „(leges) на блаженнопочивши-тѣ императори, наши предшественници и намѣрихме въ тѣхъ, че Императори-тѣ Симеонъ „Петръ и Самуилъ сѫ добыли Царско достоинство и патріаршеско „благословеніе (cordonat imperii eorum et patriarchalem benedictionem) „отъ св. божія Римска църква.“

Папа Иннокентий му отговаря: „И ные, които по-добрѣ познаваме тѣзи работи, пречетохме рачително наши-тѣ книги (regesta nostra), отъ които ясно се види, че....“ Gesta Innoc. Balusii p. 52. —